

Ahmet ALAN

Hece Vezni Şiir Yarışması Üçüncüsü

BİR CAN BİN CANI BESLER

Sevilen baş tacıdır, canandan can süzülür
Hacı Bektaş dilinden, inci mercan dökülür.

Bir bakış bin söz olur, mum olur erir benlik,
Sırlı bir akit ile ruhu kaplar esenlik.

Mana deryası derin, derya dolu incidir,
Bu yolun yolcuları, en önde birincidir.

Tefekkür âlemiyle, nice perdeler kalkar,
Maddeyi aşan beşer, manaya doğru sarkar.

Sevgiye hasret iken, gönülden kucak kucak,
Biz diyemedik diye, dağıldık köşe bucak.

Düşkün için zahmetin, geçmişine şan olur,
Tut elini mazlumun, düşer perişan olur.

Hak rızası arayan, başka rıza dilemez,
Göz gönüle düşen nur, kime nasip bilemez.

Yüzyıllar ötesinden, gelir evrensel sesler,
Hacı Bektaş dilinden, bir can bin canı besler.

Her mahzun bakış bizde, sancı olur derinden,
Bir mazlumun ahıyla, oynar zemin yerinden.

Huzur bulmadan âlem, rahat uykuyu unut,
Gönül gözüyle bakan, her pervane bir umut.

Davet edilsin âlem, gönül evi şehrine,
Hayatı teslim etme, gurur kibir zehrine.

Sayılı gündür ömür, dalında solan yaprak,
Bir hoş seda gerektir, davet etmeden toprak.

Bir ana bir babadan, aslımıza varılır,
Kırk kol yen içinde, birlik harcı karılır.

Hazer et gönül yıkma, kutlu bir ferman olur,
Kendini bilen bir can, binlere derman olur.

Her insanın yüzünde, bir nakış bir dokuma,
Her biri gizem taşır, gör ki yanlış okuma.

Her renk her inanç değer, Bir mozaik bir cümbüş,
Hayatta gülen gözler, olması gereken düş.

Yılan bile teslimdir, şeker şerbet bal dile,
Güzel bakan imrenir, feryat eden bülbüle.

Tahammül ile döner, yer gök zemin kâinat,
Yaratılanı hoş gör, yakışmaz kula inat.

Geç ömür köprüsünden, huzur ile şan ile,
Maziye bak gülümse kutlu bir nişan ile.